

GYVENIMO ŽODIS

2006 gegužė

“Dievas nėra šališkas. Jam brangus kiekvienos tautos žmogus, kuris jo bijo ir teisingai gyvena” (Apd 10,34-35).

Kokia didelė Dievo širdis. Tautų susiskaldymo, kalbinių ir etninių skirtumų Jis nepaiso. Visi mes esame Jo vaikai, vienodai vertingi.

Net pirmieji Jeruzalės krikščionys sunkiai suprato tokią atvirą ir universalią mąstyseną. Kilusiems iš vienos tautos, suvokiantiems, jog priklauso išrinktajai tautai, jiems sunkiai sekėsi užmegzti autentišką brolybės ryšį su kitataučiais. Todėl ir pasipiktino sužinoję, kad Petras įžengė į Romos pareigūno, svetimtaučio Kornelijaus namus pajūrio Cezarėjoje. Jokios bendrystės su svetimtaučiais!

Tačiau Dievui nėra svetimtaučių.

Jis “leidžia savo saulei tekėti blogiesiems ir geriesiems, siunčia lietu ant teisiųjų ir neteisiųjų” (Mt 5,45). Dievas myli visus, nieko neišskirdamas.

Tai ir patvirtino Romos šimtininko akivaizdoje Petras, pats peržengdamas išankstinę nuostatą, kuri neleido jam bendrauti su kitataučiais:

“Dievas nėra šališkas. Jam brangus kiekvienos tautos žmogus, kuris jo bijo ir teisingai gyvena”.

Jei Dievas taip elgiasi, tai ir mes, Jo vaikai, turėtume elgtis kaip Jis: atverti širdį, nugriauti visas užtvaras, išsilaisvinti iš bet kokios vergijos.

Taip, nes mus dažnai pavergia susiskaldymas tarp turtingų ir vargšų, tarp kartu, tarp baltaodžių ir juodaodžių, tarp kultūrų ir tautybių. Kiek daug išankstinių nuostatų emigrantų, užsieniečių atžvilgiu. Kiek nuvalkiotos tiesos apie kitokius nei mes. Iš to kyla nepasitikėjimas, baimė prarasti savo tapatybę, nepakantumas...

Gali būti ir dar subtilesnių užtvarų, kurios skiria mus nuo kaimynystėje esančių šeimų, mūsų religinę grupę nuo kitos, skaldo miesto kvartalus, partijas, sporto klubus... Dėl to kyla įtarimai, prislopintas ir gilus pyktis, gangrenos apimtas priešiškumas...

Kaip neturėti širdyje visuotinės brolybės - su tokiu Dievu, kuris neišskiria nė vieno žmogaus? Mes, vieno Tėvo vaikai, galime pasijusti kiekvieno mūsų sutikto vyro ir moters broliais ir seserimis.

“Dievas nėra šališkas. Jam brangus kiekvienos tautos žmogus, kuris jo bijo ir teisingai gyvena”.

Jei visi esame broliai ir seserys, turime mylėti visus, pradėdami nuo šalia esančių ir nesiliaudami. Tuomet mūsų meilė nebus platoniška ir abstrakti, bet konkreti ir tarnaujanti.

Tai meilė, sugebanti pasiekti kitą, užmegzti pokalbį, susitapatinti su kito nemaloniomis situacijomis, užsidėti kito naštas, rūpesčius. Leisti, kad kitas pasijustų suprastas ir priimtas, nors ir kitoks, laisvas parodyti visą savybę turimą turta.

Tai meilė, palaikanti gyvą ir aktyvų ryšį tarp žmonių, turinčių skirtingus įsitikinimus, bet pagrįstus ‘aukso taisykle’, esančia visose šventose knygos ir įrašyta sąžinėje: “Daryk kitiems tai, ką norėtum, kad ir tau darytų”.

Tai meilė, vedanti širdis net prie pasidalinimo gėrybėmis, mylinti kito tėvynę kaip savo, kurianti naujas struktūras, puoselėdama viltį, kad įmanoma atitolinti karus, terorizmą, badą ir tūkstančius kitų pasaulio blygybių.

“Dievas nėra šališkas. Jam brangus kiekvienos tautos žmogus, kuris jo bijo ir teisingai gyvena”.

Tai patyrė Fiore, viena mano pirmųjų bendražygių iš Romos, kartu su mergina, majų genties palikuone, indėne katalike Moira iš Gvatemalos, kuri buvo vyriausia iš 11 vaikų. Indėnai yra labai diskriminuojami. Tai lemia stiprų jų menkavertiško kompleksą metisų, o ypač baltaodžių atžvilgiu.

Štai ką Moira pasakoja apie savo susitikimą su Fiore, kuri “nebuvo šališka”, kalbėjo žmonių širdims, nugriaudama bet kokias užtvaras: “Niekada nepamiršiu kaip šventiškai mane priėmė Fiore. Jos meilė man buvo Dievo meilės atspindys.

Mano indėniška kultūra ir auklėjimas šeimoje, skatino labiau uždara ir kietą elgseną, kuri neretai atstumdavo aplinkinius. Fiore man buvo mokytoja, vedlys, pavyzdys..., padėjo atsiverti, kad su pasitikėjimu eičiau kitų link.

Ji mane taip pat paskatino toliau tęsti studijas, palaikė mane ir padaršino, kai dėl kultūrinių ir metodinių problemų norėjau viską mesti. Taip man pavyko įgyti įmonės sekretorės diplomą.

Fiore man ypač padėjo suvokti žmogaus orumą, peržengti tą nepilnavertiškumo jausmą, kurį, būdama indėnė, nešiojau kaip žymę. Nuo pat vaikystės svajoju kovoti, kad išlaisvinčiau savo gentį, tačiau iš Fiore supratau, kad turiu pradėti nuo savęs. Aš turiu būti “nauja”, jei noriu, kad gimtų ‘nauja tauta’.”

Myldami Ideala, su Dievu, kuris nėra šališkas, galime puoselėti – kaip Moira – naujas svajones: “išstardama savąjį ‘taip’ Dievui, galėsiu praskinti kelią ir nešti Ideala visiems savo tautiečiams. Ir jau matau kad tai iš dalies įgyvendinta mano šeimoje”.

Chiara Lubich

Moterų fokoliaras

Žirgo g. 1-32 10221 Vilnius

Tel. 277 71 18 – El. paštas: czflituania@post.5ci.lt

Vyrų fokoliaras

Lyglaukio g. 9B 01215 Vilnius

Tel. 215 35 05 – El. paštas: focolare@takas.lt

Leidiny skirtas Fokoliarų judėjimo Lietuvoje reikmėms